

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/251/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712205718
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3712205718.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: E. J., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX-XXX N. E., W. U. - BC, Z., zastúpená advokátkou JUDr. Ivicou Šišolákovou, so sídlom Hlavná 30/178, Pusté Úľany, proti odporcovi: Y. J., narodený XX.XX.XXXX, bytom H. Y. XXX, zastúpený advokátom JUDr. Róbertom Faturom, so sídlom Centrum 18/23, Považská Bystrica, o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27. septembra 2012, č. k. 8C/55/2012-52, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti - výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví uvedeným uznesením podľa ustanovenia § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil konanie v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania. Dôvodom späťvzatia návrhu bola okolnosť, že na tamjšom súde prebieha konanie pod sp. zn. 7C 156/2011, kde predmetom dokazovania budú obdobné skutočnosti, ako v tomto konaní. V uvedenom konaní sa stala navrhovateľka účastníčkou konania až dodatočne, keď odporca žiadal o jej pripustenie do konania podaním zo dňa 29.02.2012. Odporca žiadal priznať náhradu trov konania. Súd podľa § 146 ods. 2, prvej vety O.s.p. odporcovi priznal náhradu trov konania vo výške 159,86 eur, ktoré uložil zaplatiť zástupcovi odporcu JUDr. Róbertovi Faturovi. Uloženie povinnosti zaplatiť náhradu trov konania odporcovi odôvodnil tým, že odporca už podaním z 29.02.2012 žiadal o vstup navrhovateľky do konania sp. zn. 7C 156/2011, v ktorom sa má konať a rozhodnúť o vlastníckom práve k tej istej nehnuteľnosti. Navrhovateľka podala návrh až 10.05.2012, teda už v tom čase musela vedieť, že v konaní sp. zn. 7C 156/2011 sa má konať o tej istej nehnuteľnosti. Jednoznačne navrhovateľka procesne zavinila zastavenie konania, preto náhrada trov konania patrí odporcovi. Náhrada trov konania odporcu pozostávala z nákladov za právnu službu advokáta, ktorej výšku okresný súd špecifikoval podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. Okresný súd súčasne rozhodol o vrátení súdneho poplatku z návrhu podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Z.z.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti o náhrade trov konania, navrhovateľka prostredníctvom svojej zástupkyne podala odvolanie v zákonnej lehote. Navrhla uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a odporcovi náhradu trov konania nepriznať, prípadne uznesenie okresného súdu zrušiť. Nesúhlasila so skutkovým záverom okresného súdu, že z hľadiska posúdenia a rozhodnutia o náhrade trov konania je podstatné, že odporca žiadal o vstup navrhovateľky do konania sp. zn. 7C 156/2011 skôr, než ona podala návrh zo dňa 10.05.2012. Uviedla, že ona žije a pracuje v V., a o tom, že sa stáva účastníčkou konania na strane odporcu, sa dozvedela až z uznesenia zo dňa 12.04.2012. Až právoplatnosťou uznesenia, ktorým sa navrhovateľka stala odporkyňou v 4. rade v konaní sp. zn. 7C 156/2011 a z dôvodu hospodárnosti konania, mohla navrhovateľka vziať späť návrh v tomto konaní.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky žiadal uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť. Zároveň žiadal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 44,38 eur. Poukázal na to, že uznesenie okresného súdu, ktorým bol pripustený vstup navrhovateľky do konania, nadobudlo právoplatnosť dňa 26.05.2012, pričom právne zastupovanie odporcu bolo prevzaté až dňa 30.07.2012 (dátum podpisu plnomocenstva). Vzhľadom na uvedené navrhovateľka už 15 dní pred 26.05.2012 mala vedomosť o tom, že je účastníčkou súdneho konania, v rámci ktorého sa rieši otázka vlastníckeho práva k hospodárskej budove, no napriek tomu trvala na svojom návrhu, ktorý doplnila 25.05.2012 označením pasívne legitimovaného účastníka. Ak by navrhovateľka vzala návrh späť ihneď potom, ako sa dozvedela, že je účastníčkou uvedeného súdneho konania o určenie vlastníckeho práva k hospodárskej budove, odporcovi by žiadne trovy neboli vznikli. Napokon poukázal na to, že návrh navrhovateľky a jeho doplnenie z 23.05.2012 mal vady, vzhľadom na nedostatočné vymedzenie pasívnej legitimácie, keďže išlo o dedičstvo po poručiťovi S. J., ktorého dedičmi sú manželka a štyri deti. Pre uvedený nedostatok by musel byť jej návrh zamietnutý.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ustanovenia § 212 ods. 2 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, v prípade, ak bolo konanie zastavené, je potrebné sa primárne zaoberať tým, či niektorý z účastníkov nezavinil, že konanie muselo byť zastavené. V prípade, ak bolo zastavenie konania účastníkom zavinené, súd prizná ostatným účastníkom náhradu trov konania, ktorú účelne vynaložili na uplatňovanie a bránenie práva.

V prípade, ak dôvodom zastavenia konania je späťvzatie návrhu, navrhovateľ nezavinil späťvzatie návrhu, ak návrh, ktorý podal dôvodne, vzal späť pre správanie sa odporcu (§ 146 ods. 2, prvá a druhá veta O.s.p.).

V prípade, ak nie je dôvod na postup podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., platí, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania v prejednávanej veci nevychádza zo správneho skutkového základu, keď považoval za právne významnú skutočnosť dátum návrhu odporcu na pripustenie vstupu navrhovateľky ako účastníčky na strane odporcov v inom konaní tamojšieho súdu - sp. zn. 7C 156/2011 o určenie vlastníckeho práva k identickej nehnuteľnosti, ako žiadala v tomto konaní. Pre právny záver, že navrhovateľka procesne zavinila zastavenie konania, a preto je zodpovedná za náhradu trov konania odporcu, budú významné zistenia zo spisu 7C 156/2011, teda to, kedy okresný súd doručil navrhovateľke do V. uznesenie o tom, že sa stala účastníčkou predmetného konania, ale aj to, kedy jej bol doručený návrh v uvedenej veci. Iba vtedy by mohla bezpečne zistiť, že ide o identické konanie, ktoré začalo skôr, a preto konanie o jej návrhu by musel súd v rámci skúmania podmienok konania podľa § 103 O.s.p., pre prekážku litispendencie zastaviť.

Okresný súd uvedené právne významné skutočnosti, ktoré budú podkladom pre posúdenie procesného zavinenia účastníkov na zastavení konania, neskúmal, a vo veci rozhodol na základe nesprávnych predpokladov.

Úlohou okresného súdu bude zo spisu tamojšieho súdu sp.zn. 159/2012 zistiť, kedy bolo navrhovateľke doručené uznesenie o pripustení jej vstupu do konania, kedy jej bol doručený návrh (významné z aspektu vedomosti, že ide o identický návrh, zakladajúci prekážku litispendencie.).

Z aspektu posudzovania účelnosti vynaložených trov konania, a to tak potrebných na uplatňovanie alebo na bránenie práva, bude významné, či zástupca odporcu bol jeho zástupcom aj v konaní sp. zn. 7C 156/2012, a teda vedel, čo je predmetom konania, a ako advokát mohol v predmetnej veci

predpokladať po doručení návrhu, že môže byť konanie zastavené v dôsledku litispendencie, preto účasť na pojednávaniach, za ktoré si účtoval odmenu, bude zrejme neúčelné z hľadiska bránenia práva.

Až po doplnení skutkových zistení v naznačenom smere okresný súd znovu rozhodne o náhrade trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.